

NORDISKA MUSIKFÖRLAGET
STOCKHOLM

gen Nu är luf ted

Små sångspel för barnens julfester
av Tomten Sann

Musiken av
ALICE TEGNÉR

NORDISKA MUSIKFÖRLAGET
STOCKHOLM

Små sångspel för barnens julfester
av Tomten Sann

Musiken av
ALICE TEGNÉR

JULTOMTARNA

Sjunges dels av en större kör, dels av sex till tomtenissar klädda småttingar. Inledningen och avslutningen kan lämpligen läsas av någon äldre.

I. VI HÄLSA ER, ÄLSKLIGA GÄSTER!

Läses av någon äldre.

Ej var det blott fordom, som jultomtar små sig rörde i saga och sägn,
nej, ännu i hemmen de tassande gå,
där trevnan har husrum och hägn.
I visthus och lada, i kåt och stall
de sköta sitt dagliga kall.
Där julången klingar och julgranen står,
du anar små tomtarnas spår.

Vi hälsa er, älskliga gäster, som förr
i koltar med toppluva på.
Ack, stanna ånyo vid fattigmans dörr
att han må er julefrid få!
Hör, lyssna, hör tassande tomtefars fot
därborta vid julgranens rot.
Hans ögon de tindra bland glittrande ljus
i granen, du tänt i ditt hus.

II. TOMTARNA KOMMA

Sjunges av de sex små tomtenissarna. Ett kort litet förspel, så komma de trippande in under sång.

Allegro (fort) tyst och försiktig

Trip - pe trapp å trip - pe trapp å trip - pe trip - pe trapp. Tyst, hör hur tom-tar-na de

trip - pa nu i kapp! Hör, hur de tiss - la och hör hur de tass - la med

streck och med lack och med pap - per de prass - la. i en lu - stig li - ten hop de

stå med hu - vu - na i - hop. Nu spring - er en och nu spring - er två, och

nu springer nä - sta. Hos vem ska' de gä - sta? Hos mej el - ler dej? Ja, säj de, ja säj!

Nu står tomtarna i en rad. Några strofer av sången spelas så att småttingarna få litet andrum. Så läsa de: ...

III. Tomtarna läsa:

Lydig var!

Jag heter Lydig var
och julens tomteskara
mig i sitt följe har.
Säg, får jag hos dig vara.

Då skall jag varje kväll
i drömmarna dig lära
att lyda mamma snäll,
och hålla far i ära.

Beställsam dräng

Jag är en liten nisse, glad,
som vid din mammas sida
beständigt plägar bida
beredd att dra åstad.

Och som en blixt jag ilar hän,
hon ej sig vända hinner
förrn hon mig åter finner
tillbaks på flinka ben.

Det namn jag fått, Beställsam dräng,
det får du även bära,
om blott du vill dig lära
att dra åstad i fläng.

Inga fula ord

Jag heter Inga fula ord,
har kommit med på färden,
därom av ingen, ingen spord,
vill se mig om i världen.

Jag går omkring och med min hand
små barnens läppar putsar,
om några fula ord ibland
det vackra språket smutsar.

Fy er, ni stora, som ej lärt
att hålla tand för tunga,
ty på det språk, som ni ha kärt,
ju sjunga ock de unga.

Gå snällt i säng!

Jag kommer varje aftonstund
till stad såväl som by
i sällskap med den där John Blund,
du vet, med paraly.

Jag kallas ock Gå snällt i säng
och vill att mammas pilt
skall krypa ned med fly och fläng
inunder båddens filt.

Dock hoppas jag, din aftonböñ
du beder än alltför,
då för dig böñens ängel,skön,
till vackra drömmars port.

Flitig var!

När du blir stor och skall till sist
i skolan gå, kan tänka,
då bör du alltid, först som sist,
åt mig ditt öra skänka.

Ty då i skolan Flitig var
skall viska i ditt öra
på lärarns frågor rätta svar,
som skall dig heder göra.

Minns! Läxan först och leken sen,
lät det ditt valspråk bliva
och flitens tomte blir din vän
och skall dig framgång giva.

På minuten

När mamma hon ropar: "Säg, vill du, min vän,
gå ut efter kvasten vid knuten?"
Då möter du åter en tomte igen,
som heter-Gå strax på minuten.

Kom tag mig i handen, så skall du få se,
hur tomten dig hjälper till rätta
och mor skall ej åter behöva dig be,
ty steg, som gå gärna, bli lätta.

IV. VIDA VANDRA TOMTARNA

Läses av någon äldre

Nu ta julens tomtar åter i hand
för att vandra runt vårt älskade land.
Må i varje hem de få bliva
de, som vackraste gåvorna giva.
Ej är gåvan bäst, som är dyr och stor,
nej, i givarens hjärta dess värde bor,
och snälla barn är den bästa.

V. TRIPPE, TRIPPE TRAPP

Trippe trapp å trippe trapp
å trippe trippe trapp....

Tomtarnas första sång sjunges här ännu en gång. När versen är slut ta de varann i hand, sjunga om igen från början och ... vandra ut.

JULKORGEN

Sjunges av en liten flicka, klädd i vinterkappa, mössa och boa. På armen bär hon en korg i vilken ligger de saker, om vilka hon sjunger. Under sången tar hon upp dem vartefter och liksom räcker dem åt farmor.

(Släpa inte!)

p

1. Frid - full jul i stu - gan här!
2. Den här bul - lan får du först,
3. Här en schal från lil - la far,
4. Det här lju - set är från mej,
5. Här är stopp-garn, ska du si
6. Så du far för du var snäll

7.
Ja nu, farmor, som du ser (*visar upp den tomma korgen*),
är i korgen inte mer.
Säj var inte flickan snäller,
som gick hit fast det var kväller.

8.
Nu god natt, du farmor min,
lys mig, är du snäll, på vin'n.
Sätt ditt ljus i julestaken,
och sitt inte länge vaken.

MARGIT OCH DOCKAN

Göres av en liten flicka. Hon har en påklädningsdocka i knät. Bredvid sig på en stol eller ett litet bord har hon en docksäng eller ännu bättre en liten dockvagga med riktig bädd. Uppe på vaggan ligger ordentligt hopväkt ett nattlinne åt dockan. Till hands på bädden skall ligga en liten näsduk. Vid styckets början sitter tösden med dockan i knät. Hotar med fingret, skakar på huvudet och läser:

Bevars, har man väl nånsin sett
en sådan liten smutsgris!...
Hur har min tös säj nu betett,
nu börde du ha ris.

Se, klänningen, som själv jag sytt,
har fläckar fram och bak.
Dig var just lönt ge något nytt,
som smutsar varje sak.

Ruskar på huvudet

Hå hå ja ja, de ungarna,
vad de ge huvudbry,
och pengar gå ur pungarna,
som sommarregn ur sky.

Från morgon och till sena kväll
jag tvätta får och stoppa.
Det gick väl an, om du var snäll
ej i var vattpuss hoppa.

Börjar klä av dockan

Seså, nu klä vi av vår tös,
ty lilla bädden väntar.
Märk, kläderna få inte strös,
hur ofta jag det präntar.

Tar en liten näsduk, som ligger till reds på vaggan
och lätsas tvätta dockan.

Så ta vi vatten fram och två
båd näsa, hand och fötter,
ej smutsig du i säng får gå,
om du är än så trötter.

Tar på dockan lilla nattlinnet.

Nu är du färdig, vännen min,
för bädden, varm och skön.
Men först förrän du somnat in,
vi bedja aftonbönen.

Tar dockan i knät, knäpper hennes händer och sjunger:

BARNABÖNEN

Stilla

The musical score consists of three staves of music in common time, key signature of two flats. The first staff starts with a forte dynamic. The second staff begins with a piano dynamic. The third staff begins with a piano dynamic. The lyrics are as follows:

Gud som ha - ver bar - nen kär, se till mig som li - ten är.
Vart jag mig i värl - den vän - der, står min lyc - ka i Guds hän - der.
Lyc - kan kom - mer, lyc - kan går. Den Gud äls - kar, lyc - kan får.

Reser sig upp, lägger dockan i hennes bädd, stoppar väl om henne. Står sen böjd över vaggan, eller, bättre, sitter bredvid den på en stol, vaggar och sjunger:

RO, RO, FISKESKÄR

Sakta vaggande

Ro, ro, fis - ke - skär, mång - a fis - kar få vi där.

Brax - ar - na mång - a, gäd - dor - na lång - a.

Hug - gen i stjär - ten, stop - pen i säc - ken, göm den till jul el - ler pås - ka.

Sången om igen, men nu nynnas den. Vaggar och nynnar, svagare och svagare. Böjd över vaggan läses litet dämpat:

God natt!- Mitt hjärtegryn du är,
fast du fick bannor nyss.
För mamma så oändligt kär...
God natt! och sist,- en kyss.

Böjer sig ned och kysser dockan. Sjunger litet dämpat:

Vyssjande

p

Så sov nu, li - ten lugnt hos mor, sov
får du slott och häst i spann, och

in i dröm-mars skö - te. Kan - ske en gång när du blir stor, går
tär - nor små dig kam - ma. Men nog jag tror att sist du fann att

1. 2.

dig en prins i mö - - - te. Då
bäst det var hos mam - - - ma.

pp

Dec. *

sövande *ritard.* *Dec.* *

Melodin spelas ännu en gång som avslutning.

2-stämmigt om så skulle önskas, (för dem som ej ha piano eller harmonium).

Så sov nu, li - ten, lugnt hos mor, sov in i dröm-mars skö - te. Kan -
får du slott och häst i spann, och tär - nor små dig kam - ma. Men

1. 2.

ske en gång när du blir stor, går dig en prins i mö - - - te. Då
nog jag tror att sist du fann att bäst det var hos mam - - - ma.

YRVÄDRET

Sjunges av en skara helt vitklädda flickor. De böra ha mjuka skor på fötterna. (Vita gymnastikskor). I båda händerna ha de vit konfetti. Vackert är att de storma in under det de sjunga: "Vart vi ställa färden, vitnar hela världen, kom, bli med i virveldansen," men med tralala istället för orden. Vid -- "virveldansen" kasta de konfettin högt upp i luften. En hand i taget vid -- "vir" och "dan". Det hela verkar då "Yrväder" --.

I hambotakt

LILLAN LEKER

9

En liten tös sitter vid ett bord och låtsas läsa. Åt sidan något bakom står en spinnrock liksom undanställd. Litet lin på kronan. Vid spinnrocken en trebensstol eller bänk. Över spinnrockens fotställning ligger en yllehalsduk. På bordet, vid vilket tösen sitter, ligger ett par enkla glasögon (utan glas).

Flickan, litet otåligt, suckande:

Usch, vad det är långsamt och odrägligt,
ingen har med lillan tid.
Varje fråga kommer ju olägligt
för de storas bråk och strid.

Tacka vet jag förr, då farmor levde,
bästa vän hon var för tösen lill,
blid hon satt i vävstolen sin och vävde
gnolande sin lilla visa till.

Sagor kunde hon som ingen ann berätta
precis som om det verkligt var.
Hennes händer vänligt lätta
genom lillans ljusa lockar far.

Ensam är så rysligt svårt att leka,
dockan har jag riktigt ledsnat på,
katten rivas, så honom törs jag inte smeka. —
Hur skall i kväll jag något roligt hitta på.

Lägger liksom av en händelse handen på farmors glasögon. Glatt överraskad. —

Men se, — vad är det som jag här på bordet hittar,
ett par glasögon, farmors, tror jag visst.

Häller upp glasögona framför sig.
det känns precis som om hon själv
ur glasen tittar,
nu vet jag, vad jag leka skall till sist.

Litet förspelet. Sjunger; men fortsätter att spinna under sången: "Spinn, spinn," samtliga verser kan sjungas.

Spinnvisan

ropar:
Nej, så här
var det!

1. "Spinn, spinn! Spinn
dot - ter min!
2. Ung - mön vid
slän - dan satt
3. Träd fö - ras,
träd häm - tas,
sjunger: 4. "Spinn, spinn! Spinn
dot - ter min!"

Mor - gon kommer
sorg - sen bå - de
int' jag fö - res,
Mor - gon kommer

1. fri - ar'n din"
2. dag och natt,
3. int' jag häm - tas,
4. fri - ar'n din"

Dot - tern spann och
fjär - ran hör - des
ti - den fly - ger,
Dot - tern spann och

tå - ren rann,
bäckens språng,
å - ret går,
tå - ren rann,

ald - rig kom den
vin - dens sus och
ald - rig får jag
ald - rig kom den

fri - ar'n fram.
tras - tens sång.
man i år.
fri - ar'n fram.

Så därja. Nu är kronan tömder
och träden handduk eller lakan ger.
Och sist — blir gamla gumman glömmer
och spinnrockshjulet snurrar aldrig mer.

Kort paus, springer så häftigt upp, sliter av sig glasögon och halsduk.

Nej, — blir man glömd, jag vill ej farmor vara,
blir man så stygg, när man blir stor,
fy, fy, det kan ej verkligt vara,
vad lillan sade nyss, hon själv ej tror.

Sätter på sig glasögonen, läser därunder. —

Jag sätter glasögonen på lilla näsan,
nu är jag farmor, kan ni väl förstå.
Om ni är snälla barn, få ni bli med på resan.
Sitt bara still, hör noga på.

Men än är inte farmor riktigt färdig,
först måste hon ha en schalett,
då först är lillan gammal, grå och värdig,
då är hon farmor rätt och slätt.

Går till spinnrockan, lyfter fram den litet, tar halsduken på sig, sätter sig vid spinnrockan. Så lägger hon händerna i kors framför sig på gamla gummors sätt och läser långsamt liksom en gammal gumma:

Hå, hå, ja men, — nog blir man gammal,
kära vänner,
och gikten sätter sta sen kylen kom,
på nytt han är på väg jag i min axel känner,
hjärtvärmarn får jag linda om.

Men sitta fåfäng är ej gummans vana,
då lär man ont och stygga tankar får,
jag tar min spinnrock fram, ni kan ej ana
hur tiden lätt vid spinnrockshjulet går.

Sätter sig nu tillräcka vid spinnrockan, redet med linet. Trampar och låtsas spinna.

Så ta vi väl en visa medan rocken surrar
och linet blir till tråd, som tunn och fin
varv efter varv kring rullen snurrar,
men det var sant, — hur var nu melodin?

Skall gamla farmor hela livet sträva,
och fostra barn för livet ut,
skall dag och natt hon stoppa, sy och väva
för att som lön därför bli glömd till slut?

Då vill jag hellre hela livet litet vara,
än gammal farmor, bortglömd, böjd och grå.

Dröjande, eftertänksamt.
Men kanske bäst ändå att sina löften spara,
ty - ingen vet - till slut - — hur det kan gå.

Här passar med litet musik, t. ex. några strofer ur "Gamla Mormor" — . . . —

JULGRANEN

I. VAR VÄLKOMMEN, JULEGRAN!

Sjunges unison eller i stämmor av större barnkör.

Moderato

1. Ju - lens tid nu in - ne är spri - der fröjd i värl - den.
 2. I vart hem nu står et träd hen - tat nyss från skog - en,
 3. Kom, o kom i år i - gen al - la hem att glä - da!

1. Go - da gå - vor hult den bär, tän - der ljus vid här - den.
 2. var - je jul är gra - nen med, är en gäst så trog - en.
 3. Ack, de gam - la min - nas än, hur sin gran de kläd - da.

1. Var väl-kom-men, kä - ra gäst, å - rets all - ra bäs - ta fest!
 2. Fat - tig - man och ri - ke - man, al - la, al - la gäs - tar han.
 3. Kom, o kom, du ju - le - träd, ung och gam-mal å - ter gläd!

II. JULGRANEN

Efter sången blir det mörkt i salen. En flicka är klädd till julgran. Har lång vit klänning med små påsydda granriskvistar. På huvudet en liten gulkrona med en liten julgran överst och i den några små elektriska lampor. Mycket silverglitter i kronan, glittret får falla ned och fram över klänningen.

Julgranen är omgiven av en skara små tomtenissar med bloss i händerna. Dessa arrangeras lätt med silkepapper; rött och gult samt inuti elektriska lampor; som kopplas samman så, att de alla kunna tändas samtidigt från en väggkontakt.

Som förut nämnts skall det efter inledningssången bli mörkt i salen. Under sången synes ej "Julgranen" och hennes uppvaktning. De skola vara övade så, att de under mörkret kunna intaga sina platser. Givetvis innebär detta arrangemang att såväl "Julgranens" ljus i kronan som tomternas bloss skola vara släckta under denna placering. "Julgranen" bör stå på en liten upphöjning, ljuseffekten blir på så sätt bättre. En verlig julgran som bakgrund till julgransflickan är stiligt. Bloss och ljus tändas, då "Julgranen" säger till om det (se xx). "Julgranen" läser ur mörkret, allvarligt, litet dämpat till en början.

Vem är det, som mig kallar,
det rister i min rot.
Ack, håll mig fast, I tallar,
jag kan ej stå emot,
ty barnaröster ljuder
bland träden i min skog,
de obevekligt bjuda
och därför hit jag drog.

Men, här är mörkt i varje vrå,
hur skall jag vägen finna?
Fort, mina tomtenissar små,
lätt edra facklor brinna. (xx)
Liten paus, -- glatt, leende.
Nej se, god afton allal
Jag tror att här är fest,
då var det ni, som kalla
mig hit i kväll som gäst.

Så är jag här, go vänner,
i är som jag är van.
Helt visst ni alla känner
er egen julegran. --
På mina grenar sätten ljus,
lätt sköna sånger skalla,
möjt julens gäst i Herrens hus,
Frid bjuder jag er alla!

Liten kort paus. Fortsätter sedan läsa "Julgranen" av Zakarias Topelius.

*) "JULGRANEN"

av Zakarias Topelius

Min fader var en jättekung,
som rådde över fjällen.
Min moder var en tuvas ljung,
så röd som junikvällen.
Min broder var en fors så strid,
min syster var en stjärna, blid,
på mörka himlapällen.

Jag växte upp i öde mon
vid djupa insjöns branter.
Det höga berget var min tron
med furornas drabanter.
Uti min krona stjärnan sken,
och månen hängde på min gren
med frostens diamanter.

Ty jag var skogens unge prins.
Rak som ett ljus var stammen.
Den snälla ekorrn än jag minns,
som tog sitt hopp vid dammen.
Och i min topp sjöng trasten, skön,
när skogen höll sin morgonbön,
och ekot sade amen.

Då kom en mulen vinterdag
en pilt med julestjärna,
han såg på mig, han högg ett tag,
han högg i bark och kärna.
Jag föll så grön, jag föll så ung
för andras fröjd på tuvens ljung,
och därför föll jag gärna.

Sen blev jag förd till herregård,
där skällde på mig hunden.
En moder tog mig i sin vård,
jag blev med kransar bunden.
Jag kläddes som den unga brud
i silkesband och blomsterskrud,
ty nu var högtidsstunden.

Jag fördes in till julekväll,
när ljsen brunno klara.
Där jublade så glad, så säll,
en yster barnaskara.
Jag tänkte på min öde mo,
på trastens sång, på ekorrns bo,
där ville helst jag vara.

Jag glömde allt för andras fröjd,
fast själv jag hade ingen.
Men ock för mig i himmels höjd
sjöng glada änglaringen,
och på min dunkelgröna gren
föll ett förklarat återsken
av vita kerubsvingen.

Nu står jag glömd och utan vän,
när julens dagar ända.
Till skogen, till min rot igen,
kan jag ej återvända.
Jag vissnat i min ungdoms vår,
och intet öga skall en tår
den torra granen sända.

Dock gläds jag, goda barn, att jag
för dig mitt liv fått giva.
Vad mer, om jag ej fått en dag
en skogens konung bliva,
och växa stolt till molnens höjd?
Jag hade då ej känt den fröjd
att barnens glädje bliva.

Ty ingen glädje finns som den
att glatt sig själv försaka,
att offra allt för andra, men
få intet själv tillbaka.
Det är en fröjd så änglalik,
att blott Guds barn i himmelrik
en sådan fröjd få smaka.

Efter "Julgranens" läsning sjunger kören åter; nu, där den står bakom gruppen med "Julgranen" och tomtarne. Samma melodi som hälsningssången.

Moderato

Hell dig, träd, från nor-dan-skog, ju-le-frid du bring-ar. Var-je år vår ringdans drog

runt dig si-na ring-ar. Är ej du om ju-len med, då går ju-lens stjär-na ned.

JULMUSIK

Julens melodibok. 77 julhymner och juldanser, sammanställda av Otto Olsson. För piano eller orgel-harmonium med fullständiga texter. 2:50
 För violinsolo (Med fullständiga texter). 1:80

Båda upplagorna kunna med fördel användas vid sidan av varandra för fiol- och pianouförande.

Barnens julsånger. Kända julsånger och psalmer i lätt sättning av Alice Tegnér. (Med text) 2:—

Lucia-, Staffan- och Stjärngossevisor. Samlade och bearbetade av Nils Svanfeldt

Nu är det jul igen. Små arrangemang för skolbarnens julfester av Tomten Sann. Musik av Alice Tegnér

JULSÅNGER

Med piano- eller orgelackomp.

Luciavisa. Gammel visa från Värmland. Paula Müntzing	1:50
Sancta Lucia.	1:—
O, heliga natt. Ad. Adam	1:—
Det är en ros utsprungen. Arr. David Wikander. .	1:—
Den heliga staden. (Text av Guido Valentin.) Stephen Adams	1:80
Betlehemstjärna. Josef Hedar.	1:50
I juletid. Gustaf Nordqvist	1:50
En vandringsmans julvisa. Ejnar Eklöf	1:50
Julens vaggsång. Edv. Grieg	1:60
Stilla natt, heliga natt. (Med ob. violin.) Carl L. Nylund	1:80
Julsång. Jacob Nyvall.	1:50
Till Österland. John Morén	1:80
Recitativ och Aria ur „Julkantat“. Axel Södersten .	1:25
Hör änglarnas hälsning. Carl L. Nylund	1:50
Julvisa. K. Collan	0:50
Julvisa. Alva Sandberg	1:50
Vaggvisa i juletid. Adèle Cederschiöld	1:80
Julpolska. Sigurd Erdmann.	1:50
Nyårsklockorna. Ejnar Eklöf (Tennysons text.)	2:—

Orgel:

Härlig är jorden. Birkedal-Barfod. Op. 15	1:50
Härlig är jorden. G. Matthison-Hansen. Op. 55. .	5:—
Jul. Pastoral för orgel. John Morén	2:—
Meditation över gamla julsånger. För orgel eller harmonium av Pairik Vretblad.	1:25
Vid julbrasen. Fantasi över kända svenska julmelodier, för harmonium av Otto Olsson	1:25
Tio gamla psalmer från Dalarne. Bearbetade av Knut Häkansson.	2:—
Fem julpreludier. Johannes Haarklou. Op. 19	1:80
Fyra högtidspreludier. Olof Paulus	2:—
Jesu födelse. Otto Malling. Op. 48	2:50
Heliga tre konungar. Otto Malling. Op. 84. Häfte 1—2 à	2:50
Julsång. Ad. Adam. För harmonium	0:50
Stilla natt. Arr. för harm. av Gundorph Jørgensen Op. 4	1:25

Piano:

Sancta Lucia. (Med text.).	1:00
Stilla natt. Ett mycket vackert arr. av P. Steenfeldt	0:90

O, du härliga. Parafras av H. Alberti	0:50
Vid julbrasen. Fantasi över kända svenska julmelodier av Otto Olsson	1:25
Julpolska. (Med text.) Sigurd Erdtman	1:50
Julpolskor i lätt arr.	1:—
Julvisa. (Med text.) K. Collan	0:60

Violin och piano:

Julsång. Ad. Adam	0:75
Julvisa. K. Collan.	0:75

Violinsolo:

Julens melodibok. (Med fullständiga texter)	1:80
Juldanser och julhymner. Lätt arr.	1:80

Blandad kör.

Julhymner arr. av David Wikander:

Det är en ros utsprungen	0:20
Ett barn är fött på denna dag	0:20
Hosianna (med orgel) , Vogler	0:25
Härlig är jorden	0:20
Jord och himmel fröjden er	0:20
Nu stige jublets ton. (In dulci jubilo)	0:20
O, du härliga	0:20
Stilla natt, Gruber	0:20
Var kristtrogen fröjde sig (Sv. ps. 61)	0:20
Ära vare Gud, Lotscher	0:20

Beethoven, I himlar sjungen

Jonsson, Josef, Jubilate (Rysk vespersång)

Julång. Okänd mästare, omkr. 1600. Översättning av Set Svanholm

av Set Svanholm	0:15
Jonsson, Josef, Jubilate (Rysk vespersång)	0:25
Julång. Okänd mästare, omkr. 1600. Översättning av Set Svanholm	0:15
— Oss är fött ett barn	0:25
— Jag sjunga vill min julång (Med orgel)	0:25
Nordqvist, Gustaf, I juletid.	0:20
Pitonni, G. O., Hymn på Adventsöndagen	0:20
Prætorius, In natali domini.	0:15
Runbäck, Albert, Stå upp var ljus (med orgel)	0:40
— Kommen och tilbedjen (med orgel)	0:25
— Ära (med orgel)	0:25
Schütz, Heinrich, Adventshymn.	0:15
Torlind, Tore, Änglarnas sång (Ära vara Gud i höjden)	0:30
Wikander, David, Koralmässa	2:—

Manskör.

Julhymner arr. av Hildor Lundvik:

— Det är en ros utsprungen.	0:15
— Församlens i trogne	0:15
— Hosianna. (Vogler)	0:15
— O, du härliga	0:15
— Stilla natt. (Gruber)	0:15

Trestämmig damkörför:

Bengtsson, G., Julvisa. För barnkörför med piano . .	0:50
Cederstrand, Ebba, Julvisa. (Med piano eller orgel)	1:50
Eklöf, Ejnar, En vandringsmans julvisa	0:50
Hammarström, Hugo, Två julångar: Jul, jul, strå-	
lande jul. — En ros mer skön än jordens blom- ster alla	0:50

NORDISKA MUSIKFÖRLAGET - STOCKHOLM